

Yttrande från Regionkommittén – "Sjätte lägesrapporten om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning"

(2015/C 019/03)

Föredragande	Nicola Zingaretti (IT-PES), regionpresident i Lazio
Referensdokument	Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – Sjätte lägesrapporten om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning: Investering för tillväxt och sysselsättning COM(2014) 473 final

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

I. ALLMÄNNA KOMMENTARER

En central politik för Europa i globaliseringens tid ...

1. Regionkommittén anser att **sammanhållningspolitiken är ett av de mest karaktäristiska instrumenten i den europeiska modellen**, och den politik som (med avseende på sin potential att reformera ekonomi och förvaltning och sin vittomfattande inverkan på flera nivåer) på bästa sätt kan bidra till att ge unionen och dess regioner möjlighet att möta vår tids stora utmaningar, från globalisering till klimatförändringar, energiförsörjning och hållbar utveckling.

... som visade sitt värde under krisen ...

2. Under den ekonomiska krisen bidrog sammanhållningspolitiken till att **upprätthålla den offentliga investeringsnivån i flera medlemsstater** vad avser både kvantitet och kvalitet tack vare de urvalsmekanismer som säkerställer samstämmigheten med EU-strategierna.

... genom att hjälpa de regionala och lokala myndigheterna att möta den ...

3. **De regionala och lokala myndigheterna är i många fall administrativt huvudansvariga för offentliga investeringar**, och sammanhållningspolitiken, som är ett viktigt instrument för att dessa myndigheter ska kunna spela en aktiv roll i EU-sammanhang, bör öka deras möjligheter att erbjuda medborgarna tjänster av hög kvalitet.

... och som fortlöpande måste anpassas till nya utmaningar.

4. Regionkommittén anser att konsekvenserna av den ekonomiska och finansiella krisen för de offentliga finanserna överallt i EU **ökar behovet av att sätta i gång nya hållbara offentliga och privata investeringar** och av en ökad fokusering på utgiftsförvaltningen för att säkerställa effektivitet, regelbundenhet och snabbhet.

5. Sammanhållningspolitiken måste stämmas av bättre mot Europa 2020-strategin. Halvtidsöversynen av den senare ska påbörjas under 2015. Denna avstämning skulle kunna ske genom att man i den årliga tillväxtöversikt som läggs fram i början av den europeiska planeringsterminen i september varje år tar med ett kapitel om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning och att detta ersätter de lägesrapporter om sammanhållningen som tidigare har offentliggjorts mellan sammanhållningsrapporterna.

6. Kommittén anser att **sammanhållningspolitikens roll är central** vid en tidpunkt då balansen mellan åtstramningar och tillväxtåtgärder, och utformningen av en ny utvecklingsmodell som motsvarar dagens globaliseringstryck, är en viktig fråga på EU:s dagordning. Det är mot denna bakgrund – och med tanke på trycket på de offentliga finanserna – som EU:s insatser även fortsättningsvis måste stödja tillväxten, rikta åtgärderna mot strategiska mål för enskilda regioner och för den europeiska ekonomin och utforma ett effektivt administrativt system för att möta globaliseringens utmaningar. För detta ändamål – och i samband med att programplaneringsperioden 2014–2020 inleds – anser kommittén att det nödvändigt att diskutera olika sätt att säkerställa att sammanhållningspolitiken får största möjliga inflytande, att utnyttja synergier med andra instrument och förbättra kunskaperna om sammanhållningspolitiken bland EU-medborgarna.

7. **Regionkommittén välkomnar den sjätte rapporten** som ett viktigt informationsverktyg om utvecklingen av sammanhållningspolitiken, dess resultat och operativa svårigheter, de problem som den står inför de kommande åren och de möjligheter som ett effektivt utnyttjande av sammanhållningspolitiken erbjuder.

II. FÖRUTSÄTTNINGAR FÖR EN EFFEKTIVARE SAMMANHÅLLNINGSPOLITIK

God samhällsstyrning – på europeisk och nationell nivå – är en förutsättning ...

8. Regionkommittén betonar att ett väl fungerande **flernivåstyre**, med en struktur som är effektiv när det gäller att uppfylla kraven från medborgare och företag och ett system för öppen och innovativ offentlig upphandling, är avgörande för att förbättra sammanhållningspolitikens resultat. Därför rekommenderar kommittén, i linje med den sjätte sammanhållningsrapporten, att man använder de resurser och den expertis som sammanhållningspolitiken ställer till förfogande för en markant förstärkning av den administrativa kapaciteten, bland annat genom största möjliga användning av ny teknik och genom att eftersträva minskad byråkrati.

9. För att förbättra **kvaliteten på de offentliga utgifterna** bör man beakta inte bara effektiviteten i resursfördelningen utan också territoriella skillnader och särdrag som kan utgöra ett hinder för tillväxt samt effekterna av dessa på åtgärderna, och försöka anpassa åtgärderna så att man ökar effekterna av sammanhållningspolitiken ⁽¹⁾.

10. Med tanke på den särskilda sårbarheten i många ekonomier i den rådande krissituationen, bör den offentliga politiken inriktas på förmågan att **snabbt och effektivt** reagera på ekonomiska chocker. Kommittén anser att strukturfonderna, som syftar till långsiktig strukturanpassning och ekonomisk anpassning, måste kompletteras med kortsiktiga stimulansåtgärder.

11. I den sjätte lägesrapporten anges att utvecklingen i fråga om nyföretagande delvis beror på **hur lätt det är att driva företag**, och detta varierar avsevärt i medlemsstaterna. Kommittén anser att ytterligare åtgärder behövs för att förenkla regler och instrument, minska den administrativa bördan och förbättra ramvillkoren för investeringar samt uppmuntra entreprenörskompetens i de olika utbildningssystemen.

... för en smart och hållbar tillväxt för alla.

12. "Smart tillväxt" är av stor betydelse när det gäller att främja **mer konkurrenskraftiga regionala ekonomier** som är mindre sårbara för externa chocker. Kommittén uppmuntrar därför regionerna och städerna att organiskt och kontinuerligt utveckla initiativ för att **främja företagandet** inom innovativa sektorer och koncentrera sina investeringar till "framtidsektorer" som livsmedelsindustrin (jordbruks-, veterinär- och livsmedelsteknik), grön ekonomi, kreativa industrier, e-hälsovård, turism och sociala tjänster samt den så kallade silvarekonomin. I detta syfte uppmäns kommittén kommissionen att stödja de regionala myndigheterna så att de strategier för smart specialisering som dessa utarbetar i linje med gemenskapsriktlinjerna genomförs effektivt på regional nivå.

13. De förändringar som den globaliserade ekonomin har gett upphov till har en enorm inverkan på arbetsmarknaden. Vi bör därför fokusera på en **modernisering av arbetsmarknaden** för att hjälpa medborgarna att finna arbete, och på utbildning inriktad på de färdigheter som de nya utmaningarna i näringslivet kräver. Kommittén betonar i detta sammanhang den centrala roll som Europeiska socialfonden (nedan kallad ESF) har när det gäller att stödja aktiva politiska åtgärder, särskilt sådana som syftar till att förbättra arbetstagarnas kunskaper och deras anpassning till sociala, tekniska och kulturella förändringar.

14. ReK understryker att sammanhållningspolitiken anslår en del av sin finansiering till stöd för initiativ på utbildningsområdet, och erinrar om att en av effekterna av krisen var den kraftiga ökningen av **ungdomsarbetslösheten**. Kommittén framhåller den viktiga roll som lokala och regionala myndigheter spelar på detta område och anser att det är nödvändigt att stärka kopplingen mellan ungdomssysselsättningsinitiativet ⁽²⁾ och ESF-finansierad verksamhet, med fokus på ungdomsgarantin och instrumenten för tillträde till arbetsmarknaden.

15. Mot bakgrund av den ökade fattigdomen och sociala utslagningen i det europeiska samhället bör den offentliga politiken **förbättra instrumenten för stöd till de sämst ställda**, bland annat genom europeiska initiativ och användningen av medel som är avsatta för sammanhållningspolitik.

16. Kommittén ställer sig positiv till att stadsfrågorna har en framträdande roll i analysen i den sjätte sammanhållningsrapporten, med tanke på storstädernas betydelse i den globaliserade ekonomin och de möjliga effekterna i fråga om hållbarhet, men beklagar att de mycket stora skillnaderna i utvecklingsnivå mellan stad och landsbygd inte behandlas mer och betonar därför behovet av att främja en **polycentrisk och geografiskt balanserad tillväxt mellan olika regioner**, bl. a. genom åtgärder för att ta itu med den digitala klyftan och en hållbar transportpolitik som bygger på en differentierad strategi som beaktar de territoriella särdragen.

⁽¹⁾ CDR_3609–2013_00_00_TRA_AC.

⁽²⁾ CDR_00789–2013_00_00_TRA_AC.

17. ReK påminner om vikten av tillväxt som skapar nya ekonomiska möjligheter genom **utveckling av ren och effektiv energi**. Kommittén ser positivt på att de lokala och regionala myndigheterna under senare år har ökat de offentliga investeringarna på miljöområdet, och noterar de europeiska städernas och regionernas åtaganden för en övergång mot grönare tillväxt. I detta sammanhang efterlyser kommittén en förstärkning av *borgmästaravtalet* i syfte att öka och förbättra de lokala och regionala myndigheternas engagemang i kampen mot klimatförändringarna.

18. Regionkommittén anser att EU:s sammanhållningspolitik med sitt mål om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning även i framtiden tydligt bör bidra till genomförandet av målen i Europa 2020-strategin. Genom den förstärkta kopplingen mellan tillväxt- och konvergensmålen kommer sammanhållningspolitiken att bidra till att undanröja skillnaderna inom EU när det handlar om att uppnå de centrala målen i strategin och därmed också till varaktiga välfärdsvinster i hela Europa. Man måste konsekvent utnyttja denna potential genom att med hjälp av sammanhållningspolitikens partnerskapsstrategi konkret ta itu med förhållandena och potentialen på plats genom regionalt förankrade strategier.

III. POLITISKA REKOMMENDATIONER

Utökade resurser för tillväxt och regional balans ...

19. Vi upprepar vår uppmaning att inte inkludera medlemsstaternas och de lokala och regionala myndigheternas offentliga utgifter för samfinansiering av struktur- och investeringsfonderna i de motsvarande strukturella och offentliga utgifter som fastställs i **stabilitets- och tillväxtpakten**. Detta skulle både frigöra resurser för investeringar som bedöms vara av europeiskt intresse och påskynda utgiftsförfarandena.

20. I likhet med vad som anges i den sjätte lägesrapporten framhåller kommittén att man i riktlinjerna för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet bör ha som målsättning att det ska finnas ett reellt multimodalt nätverk på EU-nivå som omfattar järnvägsförbindelserna genom utbyggnad av infrastrukturen men även genom förbättring av den existerande. I detta avseende anser vi att det är nödvändigt att förfoga över hållbara, konkurrenskraftiga, energieffektiva och mer ekologiska transportmedel, att uppmuntra intermodalitet och komplementär användning av olika transportmedel, samt att genomföra infrastrukturprojekt åtminstone i de mindre utvecklade regionerna där det finns fysiska hinder för den inre marknaden (såsom avlägset belägna områden och bergsregioner), och i områden som har problem när det gäller den territoriella sammanhållningen.

21. För att öka och förbättra de tillväxtinriktade investeringarna efterlyser kommittén större samverkans effekter mellan budgetinstrument på olika nationella förvaltningsnivåer och **EU:s finansieringsinstrument**. I samband med detta anser kommittén det vara en prioritering att grundligare överväga Europeiska investeringsbankens (EIB) och Europeiska investeringsfondens roll, i syfte att utvidga deras mandat och stärka deras kapital. Kommittén påpekar att programperiodens inledning vore en bra tidpunkt att fastställa den EIB-finansiering som ska öronmärkas för regional utveckling, med löptider och villkor som utformats för behoven hos de administrationer som använder medlen. Dessutom bör man undersöka möjligheten att ge EIB en tillsynsfunktion för vissa investeringar som lokala och regionala myndigheter initierar. Framför allt skulle unionens finansinstitut kunna bedöma investeringarnas kvalitet och överensstämmelse med EU:s viktiga strategiska beslut, bland annat för att uppnå en gynnsam behandling av lån som behövs för att genomföra dem i den mening som avses i stabilitetspakten.

... i linje med EU:s strävan efter balans mellan åtstramning och sammanhållning ...

22. ReK upprepar sin oro för risken att struktur- och investeringsfondernas effektivitet och positiva inverkan genom den makroekonomiska villkorligheten påverkas negativt av medlemsstaternas makroekonomiska politik.

23. Vi uppmanar kommissionen att bedöma i vilken mån förhandsvillkoren har bidragit till de stora förseningarna när det handlar om att ingå partnerskapsavtal och operativa program.

24. ReK påpekar att de indikatorer som används i samband med **förfarandet vid makroekonomiska obalanser** och som infördes genom lagstiftningspaketet om ekonomisk styrning har uteslutande ekonomisk karaktär. Kommittén anser att kommissionen, när den beslutar om att ge förebyggande rekommendationer till en medlemsstat eller, i de allvarigaste fallen, inleda förfarandet vid makroekonomiska obalanser, också bör ta hänsyn till sociala, miljömässiga och territoriella indikatorer i linje med de centrala målen i Europa 2020-strategin. Kommittén anser att det nära sambandet mellan ekonomiska och finanspolitiska mål och sammanhållningspolitiken skulle kunna försvaga genomförandet av åtgärder för territoriell sammanhållning.

25. Kommittén efterlyser större respekt för artikel 174 om territoriell sammanhållning i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, enligt vilken särskild hänsyn ska tas till landsbygdsområden, områden som påverkas av strukturomvandlingar och regioner med allvarliga och permanenta, naturbetingade eller demografiska nackdelar, till exempel de nordligaste regionerna med mycket låg befolkningstäthet, öar samt gräns- och bergsområden. Dessutom bör man ta hänsyn till andra demografiska utmaningar som har stor inverkan på regionerna, såsom avfolkning, åldrande befolkning och mycket spridd befolkning. Regionkommittén anser att kommissionen bör ägna särskild uppmärksamhet åt de geografiskt och demografiskt mest missgynnade områdena i genomförandet av sammanhållningspolitiken.

26. Kommittén framhåller att sammanhållningspolitiken utgör ett mycket viktigt stöd som drivkraft för tillväxt och förändringar i de minst utvecklade regionerna som har behov av långsiktiga, varaktiga satsningar.

27. Kommittén anser dessutom att man vid sammanhållningspolitikens utformning och genomförande bör fästa större uppmärksamhet vid de yttersta randområdenas särdrag och begränsningar, i enlighet med artikel 349 i EUF-fördraget.

... tack vare en politik som verkligen utgår från regionen ...

28. ReK anser att den **territoriella dimensionen** bör beaktas fullt ut i utformningen och genomförandet av Europa 2020-strategin, bland annat på grund av de skillnader som framkommit när det gäller graden av innovation. En större roll för de lokala och regionala myndigheterna i detta hänseende skulle öka deras ansvar och främja ett mer effektivt beslutsfattande med avseende på prioriterade investeringar. Kommittén föreslår att man inrättar regionala indikatorer för att övervaka framstegen.

29. Vi beklagar att den sjätte sammanhållningsrapporten inte innehåller en tydlig utvärdering av de territoriella konsekvenserna av den europeiska sektorspolitiken på sammanhållningspolitiken. Med tanke på det ömsesidiga beroendet mellan sammanhållningspolitiken och sektorspolitiken på olika områden föreslår kommittén att man i rapporten infogar ett kapitel som särskilt behandlar denna aspekt, såsom tidigare var fallet, och i linje med EUF-fördraget, som föreskriver att EU-politiken ska främja sammanhållningen i Europa.

30. Kommittén påminner om vikten av att anta instrument för **bedömning av politikens territoriella konsekvenser**, vars huvudsyfte är att granska EU-politikens territoriella konsekvenser för de lokala och regionala myndigheterna och att öka synligheten för dessa konsekvenser i lagstiftningsprocessen.

31. Kommittén efterlyser därför en prioriterad **territoriell dimension** i de operativa programmen, som omfattar teman med anknytning till Europa 2020-strategin, så att den territoriella sammanhållningen kan garantera en balanserad fysisk planering som beaktar det ömsesidiga beroendet mellan regionerna.

32. ReK påminner kommissionen om sitt tidigare arbete i ämnet *bortom BNP* och om behovet av att se på de regionala utmaningarna på ett mer uppfinningsrikt sätt (t.ex. hur IKT- och höghastighetsbredbandsprojekt skulle kunna stödjas via Eruf). Kommittén anser att användningen av en regions BNP medför ett antal svagheter som underminerar sammanhållningspolitikens trovärdighet, framför allt vad gäller klassificeringen av regionerna och fördelningen av resurser från Esif.

... med ett starkt fokus på administrativ effektivitet och utvärdering av resultat ...

33. För att säkerställa ett snabbt genomförande av programmen menar kommittén att man bör anta åtgärder för **förenkling och rationalisering** av förfarandena för tillgång till EU-medel, och för hanteringen av insatserna och kontrollmekanismerna för att öka effektiviteten.

34. Kommittén uppmanar de ansvariga myndigheterna att göra en särskild insats när det gäller harmoniseringen och ett korrekt införlivande av de grundläggande, övergripande bestämmelser som utgör grunden för förvaltningen av sammanhållningspolitikens medel, särskilt bestämmelserna om offentlig upphandling ⁽³⁾.

35. Kommissionen bör se till att inte en alltför stor byråkratisk börda hämmar effektiviteten i insatserna. ReK uppmanar kommissionen att se över den praxis som innebär att den byråkratiska bördan är lika stor för de effektivaste operativa programmen som för de program som kännetecknas av en stor andel fel och bedrägerier. För övrigt uppmanar ReK kommissionen att vidta nödvändiga åtgärder för att möjliggöra ett snabbt godkännande av operativa program så att den nya programperioden kan inledas snabbare.

⁽³⁾ CDR 3609-2013_00_00_TRA_AC.

36. Kommittén håller med om den synpunkt som framförs i rapporten om behovet av att koncentrera struktur- och investeringsfonderna på ett begränsat antal mål för att maximera effekterna på fältet. Kommittén uttrycker dock sin oro över **bristen på flexibilitet** i valet av de tematiska mål, som bör fastställas på grundval av särdragen och behoven i de olika regionerna.

37. Kommittén är oroad över att additionalitetsprincipen för perioden 2014–2020 har försvagats och att verifiering bara krävs i 14 medlemsstater. Vi vill därför be kommissionen att utvärdera tillämpningen av denna princip inom EU i syfte att undvika att Esif används för att ersätta investeringar från medlemsstaternas sida.

38. ReK motsätter sig inrättandet av en EU-resultatreserv på nationell nivå, eftersom en sådan mekanism kan leda till att man fastställer mål som är lätta att uppnå och ger blygsamma resultat. Kommittén anser att en av de största utmaningarna när det gäller **resultatramen** är att formulera ambitiösa kvantifierade mål och indikatorer som samtidigt är uppnåbara.

39. Kommittén påminner om att offentliga och privata investeringar har minskat under de senaste åren och nått negativa nivåer i vissa länder. Snäva budgetar och nedskärningar av utgifterna har allvarligt undergrävt investeringar i sektorer som kan stimulera den ekonomiska tillväxten. I detta sammanhang uppmanar ReK kommissionen att med beaktande av de eventuella återverkningarna på sysselsättningen och tillväxten **noggrant utvärdera de omständigheter under vilka finansiella korrigeringar eller inställande av betalningar ska tillämpas.**

40. Vi uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att påskynda förhandlingarna och förfarandena för att godkänna partnerskapsavtalen och de operativa programmen. Vi framhåller den betydelse som medlen från de europeiska struktur- och investeringsfonderna har för investeringarna i de lokala och regionala myndigheternas områden och uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna till nära samverkan för att värna om kvaliteten på förfarandena och begränsa de negativa effekterna av att början på den nya stödperioden senarelägs ytterligare.

41. ReK uppmanar kommissionen att fastställa **former för administrativt stöd** när det gäller viktiga faktorer som fastställande av insatsernas mål, utvärdering av resultaten med användning av lämpliga indikatorer och beslut om uppföljningsåtgärder. Det handlar om att säkerställa att detta genomförs på ett konsekvent sätt i de olika berörda förvaltningarna och om att bidra till att det på EU-nivå skapas en förvaltningskultur som bygger på övervakning och utvärdering av den verksamhet som genomförs. På samma sätt anser kommittén att det är viktigt att säkerställa stöd till de regionala myndigheterna vad avser dels finansieringstekniska initiativ, som är avgörande för att öka resurserna och investeringarna, dels offentlig upphandling, som i allt högre grad bör utvecklas till att bli ett instrument som den offentliga förvaltningen använder för att stimulera innovation och kreativitet.

... en mer omfattande medverkan av intressenter och medborgare ...

42. Kommittén är övertygad om att **uppförandekoden för partnerskap** stärker deltagandet i programplaneringen i regionerna, både vad gäller metod och innehåll, och har en avgörande roll för att öka sammanhållningspolitikens effekter och befästa dess inverkan. Kommittén uppmanar kommissionen att övervaka hur uppförandekoden tillämpas i de nationella rättssystemen för att säkerställa ett brett och öppet deltagande av lokala aktörer, med tanke på att om de inte deltar fullt ut i utarbetandet av programdokumenten kommer deras deltagande att vara mindre effektivt i genomförandefasen, särskilt vad avser planeringsverktyg som bygger på delaktighet mellan de olika styresnivåerna.

43. Vid en tidpunkt när medborgarna, för att säkerställa politikens fulla legitimitet och en fördjupad europeisk integration, bör göras uppmärksamma på och informeras om resultaten av projekt som finansieras genom strukturfonderna och om effekterna av EU:s politik i deras regioner, påpekar kommittén att den sjätte rapporten inte ägnar särskild uppmärksamhet åt **kommunikation och information**. För att maximera spridningen av kunskaper om sammanhållningspolitiken bland medborgarna uppmanar kommittén kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa ett större deltagande av de lokala och regionala myndigheterna i informationskampanjer. Samtidigt anser kommittén att det finns behov av att ge full effekt åt de bestämmelser som kräver full öppenhet vad gäller anslag och resultat av åtgärder, bl.a. genom största möjliga användning av it-verktyg, och att förbättra användningen av den insamlade informationen (Open Data) för det syfte som man bedömer ger allmänheten största nytta och effektivitet.

... en allt närmare samverkan mellan förvaltningarna i olika medlemsstater och angränsande länder ...

44. Med tanke på att det **europiska territoriella samarbetet** sedan programperioden 2007–2013 är ett fullvärdigt mål för sammanhållningspolitiken, anser kommittén att det inte behandlas i tillräcklig utsträckning i rapporten. Det är i första hand det gränsöverskridande samarbetet som påverkar sammanhållningen i gränsregioner. Vi föreslår därför att rapporten i framtiden innehåller en utvärdering av sammanhållningen i Europas gränsöverskridande regioner, inbegripet en analys av deras viktigaste problem, samt en utvärdering av effekterna av det gränsöverskridande samarbetets operativa program. Detta instrument bör uppmärksammas i större utsträckning, inte minst eftersom det främjar samarbete och erfarenhetsutbyte mellan förvaltningarna i olika medlemsstater och syftar till ett administrativt system som i allt högre grad bygger på gemensamma värden och arbetsmetoder.

45. Kommittén beklagar att den nyckelroll som sammanhållningspolitiken spelar för att stödja **makroregionala strategier** inte utvecklas närmare i den sjätte sammanhållningsrapporten.

46. ReK efterlyser en **närmare samordning mellan sammanhållningspolitiken och EU:s grannskapspolitik** och en bättre utvärdering och spridning av projektresultaten.

... och en större politisk "tyngd" i den europeiska debatten.

47. Kommittén rekommenderar att man inrättar ett "**råd för sammanhållningspolitiken**" bestående av nationella ministrar på relevant styrelsenivå med ansvar för sammanhållningspolitiken. Kommittén anser att detta skulle öka synligheten och säkerställa en kontinuerlig politisk debatt om sammanhållningen. Kommittén förklarar sig beredd att delta aktivt i de politiska diskussionerna om inrättandet av ett sådant organ för att säkerställa att de lokala och regionala myndigheternas synpunkter beaktas fullt ut ⁽⁴⁾.

Bryssel den 3 december 2014

Regionkommitténs
ordförande

Michel LEBRUN

⁽⁴⁾ CDR_2233–2012_00_00_TRA_RES (föredragande: Marek Woźniak, PL–EPP).